

En græsk fabrik!

Man kan få inspiration mange steder fra, og denne gang er det såmænd en julegave, der ikke har noget som helst med lastbiler at gøre, der har sat lidt tanker i gang. Urbex er en speciel genre, som nogle af vi fotonørder dyrker, og den går i al sin enkelthed ud på at fotografere bygninger og materiel i forfald. (Selvportrætter ville måske være det ultimative symbol på forfald, men det holder vi os fra) Der hører en masse regler og en moralkodeks til genren, som jeg ikke skal trætte folk med her. Jeg fik bogen, Abandoned 4, i julegave, og den er spækket med billeder fra "forbudte" steder, hvor de to fotografer, der har udgivet bogen, er trængt ind. Det mest vovede i den henseende er nok en nedlagt, men stadig bevogtet, russisk rumstation i en kazakstansk ørken, hvor fotograferne er trængt ind, og har taget billeder af en 30 år gammel rumfærge. Nå, men tilbage til det med inspirationen: Der er også billeder fra en gammel tysk tekstilfabrik i Thessaloniki, Grækenland, som står der endnu, efter at produktionen har været nedlagt i 30 år.

Historien er den, at den tyske tekstilkoncern, Reiner, fik øje på det mest herlige lavtlønsparadis i Grækenland. Det måtte naturligvis straks udnyttes, så man byggede en helt ny fabrik, komplet med maskiner og underbetalt arbejdskraft. Jeg har forsøgt at researche lidt mere på historien, men der findes ikke andre dokumenter end dem, der ligger i de græske lokalhistoriske arkiver, og dem forstår jeg ikke et muk af. Det må således stå for min egen regning, at jeg antager, det daværende EF givetvis har måtte slippe et mindre

millionbeløb til projektet. Nøjagtig som et udkantsområde som København nyder godt af regeringens It-pulje, beregnet på tyndt befolkede områder, kan man vel godt forestille sig, at en storby som Thessaloniki har haft brug for noget egnsudviklingsstøtte, eller hvad man nu har kaldt det. Historien vil også vide, at fabrikken havde det med at tiltrække sig rigtig dårlig omtale, ikke fra de ansatte, naturligvis. De blev fyret på stedet, hvis ikke de så glade ud. Fabrikken havde ry for at være et sted, hvor disciplinen var benhård, og antallet af arbejdsulykker og ditto skader var himmelhøjt. Virksomhedsskatten var til gengæld så lav, at den næsten ikke var til at få øje på, og det har sikker bekommet ledelsen vel. Det sparer en masse bøvl med at flytte pengene i skattely, og den slags.

Nu er der imidlertid ikke nogen træer, der gror ind i himlen, og på et tidspunkt – for ca. 30 år siden – fik den græske regering den ide, at virksomhederne skulle til at betale en smule mere skat. Det forstår man sådan set godt, hvis man har fulgt med i, hvor mange grækere, der i årevis har fået løn for tre offentlige stillinger, samtidig med at de har siddet hjemme i olivenlunden og hygget sig, foruden alle de, der midt i sorgen har ”glemt” at afmelde deres afdøde slægtninge i folkeregistret, og således ved et uheld har fået deres pension udbetalt længe efter døden er indtrådt. Og sådan kan man blive ved. For tredive år siden, var der jo ingen, der kunne vide at tante Merkel ville redde misseren. Derfor lukkede kludeprangerne da også prompte fabrikken i Thessaloniki, da skattevæsenet dukkede op, og det var virkelig prompte i ordets stærkeste betydning. Billederne i min bog viser da også, hvordan

garnnøglerne stadig sidder i maskinerne, og alt ser ud som om folk bar lige har forladt det for at gå til frokost. (Bortset fra tykke lag støv, altså)

Og nu skal jeg snart til at skynde mig, hvis jeg skal have dette her drejet ind på lastbiltransport, men jeg tror såmænd allerede de kvikke læsere har regnet ud, hvor jeg vil hen. Billederne fra fabrikken siger mig en del om, hvad visse mennesker er parate til at udsætte sig selv for af genvordigheder, for at spare nogle lønkroner. Og de siger også noget om paratheden til at bruge penge, i samme anledning. De skal i hvert fald ikke bruges på løn! Så hellere bruge dem på at bygge en hel fabrik, eller som visse transportvirksomheder: at oprette postkassefirmaer er i udlandet. Jeg har også svært ved at få øje på det samfundssind, arbejdsgiverne og hele det borgerlige Danmark altid efterlyser hos lønmodtagerne, når der en enkelt gang er strejke her til lands. De er ikke selv tynget af samfundssind, når de ser deres snit til at flytte arbejdspladser ud af landet, og da slet ikke, hvis EU spytter lidt i kassen til at finansiere udflytningen. Tænk hvis man i stedet for dette spild foretog nogle investeringer, der var til fælles gavn for hele befolkningen. Ja det var altså bare en tanke, og derved bliver det såmænd nok også.